

ЕДНА РАСПРАВИЯ МЕЖДУ ГЛАВЖ-ТЖ И СРЪДЦЕ-ТО.

(Изъ Бжклеовж-тж „исторіѣж за цивилизаціѣж-тж“).

Ако гядамы исторіѣж-тж на чловѣчество-то отъ прѣво-то начяло на просвѣщеніе-то, па до днешно-то високо развитіе на цивилизаціѣж-тж, особено у Европѣж, то намъ ся подмѣта доста занимателно пытање: коя отъ чловѣчески-ты способности, *разумъ-тѣли* или *чюство-то* повече сѣ спомогнѣли за развитіе-то, что е постигнѣто; — съ другы думы: *глава-та* ли или *срѣдце-то* е по̀важенъ двигателъ на цивилизаціѣж-тж.

„Срѣдце-то! срѣдце-то!“ извыка-щѣтъ наши-ты читателкы, които „усѣщать“ че срѣдце имъ потръпва кога смыслятъ суровщинѣж-тж на прѣминѣлы-ты вѣкове, и че прѣдъ тѣхно-то добро срѣдце никакъ не иде да ся оправдаѣтъ оныя коравины и оныя крѣвавы варварщины, които пълнятъ исторіѣж-тж на срѣдни-ты вѣкове, онова гореніе кривовѣрцы, оныя лютости на инквизиціѣж-тж, оныя всегдашны разбойничества и юначескы лудости. На срѣдце-то само ся стои да благодаримъ — така си мыслятъ наши-ты хубавицы — затова, дѣто намѣсто крѣвавѣж-та жяравѣж на горилица-та днесъ ни огрѣва зора отъ всеобщѣж вѣротръпимость.

Ные почитамы това благородно одушевеніе на естесственны-ты бранителкы на срѣдце-то; нѣ, колко-то и да е за страхъ, че наши-ты хубавицы за единъ чясъ щѣтъ ни ся поразерѣдятъ, ные не смѣемъ да потаимъ истинѣж-тж; зачтото всяко издыр-